

KARTA PRZEDMIOTU PROGRAMOWEGO

Instytucja	WYŻSZA INŻYNIERSKA SZKOŁA BEZPIECZEŃSTWA I ORGANIZACJI PRACY W RADOMIU						
Jednostka prowadząca	Wydział Budownictwa i Bezpieczeństwa Pracy						
Kierunek studiów	<i>BUDOWNICTWO</i>						
Nazwa przedmiotu	Fizyka						
Kod przedmiotu	B/F						
Moduł	Kształcenie w zakresie dyscyplin podstawowych						
Nazwa specjalności (jeśli dotyczy)	nie dotyczy						
Poziom kształcenia	Studia pierwszego stopnia						
Profil kształcenia	Praktyczny						
Forma studiów	Studia niestacjonarne						
Język wykładowy	polski						
Typ przedmiotu	Obligatoryjny						
Wskazany semestr kształcenia	pierwszy						
Całkowita liczba punktów ECTS	5						
Forma prowadzenia zajęć	Wykład	Ćwiczenia audytoryjne	Laboratorium	Projekt	Ćwiczenia terenowe		
Forma zaliczenia	Egzamin	Zal. na ocenę	Zal. na ocenę	-	-		
Liczba godzin	ST	60	30	15	15	-	-
	NST	60	30	15	15	-	-
Kierownik przedmiotu							
Prowadzący zajęcia							

Wymagania wstępne / przedmioty wprowadzające

Podstawy fizyki na poziomie ponadpodstawowym i umiejętność korzystania z aparatu matematycznego.

Cele kształcenia w zakresie przedmiotu

Nabywanie podstawowej wiedzy z fizyki oraz wykorzystanie jej w pracy inżynierskiej.

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

Efekty uczenia się w zakresie WIEDZY

Numer efektu uczenia się	Opis przedmiotowego efektu uczenia się Absolwent zna i rozumie:	W odniesieniu do kierunkowych efektów uczenia się	W odniesieniu do uniwersalnych charakterystyk I stopnia PRK	W odniesieniu do charakterystyk II stopnia PRK
W1.	- pojęcia, prawa i zasady z zakresu fizyki	K_W01	P6U_W	P6S_WG
W2.	- zagadnienia z zakresu fizyki technicznej korzystając z aparatu matematycznego	K_W01	P6U_W	P6S_WG
W3.	- przyczyna zachowania się ciał i cząstek materii	K_W01	P6U_W	P6S_WG
Efekty uczenia się w zakresie UMIEJĘTNOŚCI				
	Opis przedmiotowego efektu uczenia się Absolwent potrafi:	W odniesieniu do kierunkowych efektów uczenia się	W odniesieniu do uniwersalnych charakterystyk I stopnia PRK	W odniesieniu do charakterystyk II stopnia PRK
U1.	- analizować wyspecyfikowane informacje	K_U01	P6U_U	P6S_UW
U2.	- korzystać z wykresów, tabel i rysunków, potrafi oceniać wyniki pomiarów	K_U01	P6U_U	P6S_UW
U3.	- interpretować wyniki doświadczeń, wyniki obliczeniowe i formułować wnioski, dokonywać obliczeń rachunkowych i oceny błędów pomiarów	K_U01 K_U05	P6U_U	P6S_UW
Efekty uczenia się w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH				
	Opis przedmiotowego efektu uczenia się Absolwent jest gotów do:	W odniesieniu do kierunkowych efektów uczenia się	W odniesieniu do uniwersalnych charakterystyk I stopnia PRK	W odniesieniu do charakterystyk II stopnia PRK
K1.	- do pracy samodzielnej i w zespole nad określonym zagadnieniem, gotów do organizacji miejsca pracy, ćwiczeń laboratoryjnych, do stosowania zasad BHP na stanowisku pracy	K_K03	P6U_K	P6S_KO
K2.	ciągłego uczenia się	K_K01	P6U_K	P6S_KK

Treści kształcenia
<p>Wykłady: Statyka, kinematyka i dynamika punktu materialnego i układu punktów materialnych.   Mechanika ciała sztywnego. Ruch drgający. Mechanika relatywistyczna. Grawitacja.   Kinetyczna teoria gazów, termodynamika. Równowaga faz – fazy przejściowej. Mechanika cieczy i płynów – hydrostatyka i hydrodynamika. Elektryczność i magnetyzm. Obwody elektryczne prądu stałego i przemiennego. Podział i własności fał elektromagnetycznych. Optyka liniowa i falowa. Zjawisko fotoelektryczne i fale</p>

de Broglie. Oddziaływania fundamentalne. Elementarne składniki materii. Budowa atomu. Elementy fizyki jądrowej. Półprzewodniki. Elementy be złączowe, diody, tranzystory.

Ćwiczenia:

Dodawanie wektorów i wyznaczanie wektora wypadkowego. Obliczanie drogi, prędkości i przyspieszenia w ruchu prostoliniowym i po okręgu. Przykłady stosowania zasady zachowania energii mechanicznej. Rozwiązywanie zadań z zakresu dynamiki ciała sztywnego z uwzględnieniem zjawiska tarcia. Obliczanie energii, pracy, mocy i sprawności urządzeń mechanicznych. Wyznaczanie wielkości określających stan fizyczny cieczy i gazów. Rozwiązywanie zadań wykorzystujących prawa optyki geometrycznej, wykreślanie obrazów w zwierciadłach i soczewkach.

Laboratorium:

Wykonywanie doświadczeń w zespołach trzyosobowych. Sporządzanie pomiarów, wyciąganie prawidłowych wniosków z przeprowadzonych doświadczeń, obliczanie wyników i ich analiza, ocena błędów pomiarów. Sporządzanie sprawozdań z wykonywanych ćwiczeń.

**Sposoby weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się
w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych**

Efekty uczenia się w zakresie WIEDZY

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji
K-W01	Kolokwium w formie testu, egzamin ustny

Efekty uczenia się w zakresie UMIEJĘTNOŚCI

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji
K_U01 K_U05	Kolokwium pisemne z zakresu materiału realizowanego w czasie ćwiczeń.

Efekty uczenia się w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji
K_K01 K_K03	Ocena postawy studenta na podstawie obserwacji na zajęciach.

Kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się

Efekt uczenia się	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
W1.	Student potrafi wymienić podstawowe pojęcia, prawa i zasady zachowania w fizyce technicznej.	Student potrafi bezbłędnie używać pojęć fizycznych, praw i zasad zachowania.	Student potrafi analizować i wyjaśniać pojęcia, prawa i zasady zachowania w poszczególnych przykładach.
W2.	Student potrafi opisać proste zjawiska fizyczne.	Student potrafi identyfikować i opisać	Student potrafi identyfikować i opisać trudniejsze zagadnienia

		średniej trudności zagadnienia z fizyki przy użyciu aparatu matematycznego	z fizyki przy użyciu aparatu matematycznego.
W3.	Student potrafi wskazać przyczyny zachowania się ciał i układów ciał.	Student potrafi wyjaśnić przyczyny zachowania się ciał stosując prawa i zasady fizyczne.	Student potrafi wyjaśnić trudniejsze przypadki zachowania się ciał korzystając z aparatu matematycznego.
U1.	Student potrafi analizować informacje podane w prostych testach i zadaniach.	Student potrafi analizować informacje zawarte w testach i zadaniach o średniej trudności.	Student potrafi analizować informacje zawarte w testach i zadaniach trudnych.
U2.	Student potrafi korzystać z tabel, wykresów i rysunków.	Student potrafi sporządzać tabele, wykresy i rysunki, korzystając z materiałów o średnim stopniu trudności.	Student potrafi sporządzać tabele, wykresy i rysunki, korzystając z materiałów dość trudnych.
U3.	Student potrafi interpretować otrzymane wyniki obliczeniowe.	Student potrafi interpretować otrzymane wyniki obliczeniowe i wyciągać wnioski.	Student potrafi interpretować otrzymane wyniki obliczeniowe i uogólniać wyciągnięte wnioski.

Zestawienie zbiorcze form osiągnięcia efektów uczenia się

Efekt uczenia się	Wykład W	Ćwiczenia CW	Seminarium S	Projekt P	Ćwiczenia terenowe CT	Laboratorium L	Praca dyplomowa PD
W1.	x						
W2.	x						
W3.	x						
U1.	x	x					
U2.	x	x				x	
U3.	x	x				x	
K1.		x				x	
K2.		x				x	

Stosowane metody dydaktyczne i pomoce naukowe

Wykład z prezentacją multimedialną, rozwiązywanie zadań, praca w laboratorium

Nakład pracy studenta (bilans punktów ECTS)

Obciążenie studenta (h)

Formy nakładu pracy studenta	ST	NST
1) Udział w zajęciach teoretycznych (wykłady)	30	30
2) Udział w zajęciach praktycznych (ćwiczenia, konwersatorium)	30	30

3) Udział w konsultacjach	2	2
4) Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego (suma 1+2+3)	62	62
5) Praca własna studenta	63	63
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (h):	125	125
Suma punktów ECTS (zgodnie z planem studiów):	5	5

łączy nakład pracy studenta

Liczba godzin dydaktycznych		Praca własna studenta
ST	NST	
22	22	Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń (laboratorium, ćwiczenia rachunkowe)
20	20	Samodzielne przygotowanie się i udział w kolokwium/zaliczeniu
20	20	Samodzielne przygotowanie się do egzaminu i udział w egzaminie

Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Halliday D., Resnick R., Walker J.: Podstawy fizyki t. I – V. PWN Warszawa, 2003 2. Herman M., Kolestyński A., Widomski L.: Podstawy fizyki PWN Warszawa dowolne wydanie 3. Sawieliew I. W.: Kurs fizyki (1,2,3) PWN Warszawa wydanie dowolne 4. Persona A.: Podstawy fizyki Medyk Warszawa 2005 5. Jędrzejewski J., Kruczek W., Kujawski A.: Zbiór zadań z fizyki WNT warszawa wydanie dowolne 6. Dryński A.: Ćwiczenia laboratoryjne z fizyki PWN wydanie dowolne
Literatura uzupełniająca
<ol style="list-style-type: none"> 1. Orear J.: Fizyka, tom 1 i 2, WNT, 2002 2. Bogusz W., Grabarczyk J., Krok F.: Podstawy fizyki, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej 3. Wróblewski A. K, Zakrzewski J. A.: Wstęp do fizyki, t. 1 i 2 PWN 4. Kittel Ch.: Wstęp do fizyki ciała stałego, PWN, 1999 5. Mullas E., Rumiankowski R.: Rachunek niepewności pomiaru w pracowni fizycznej, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, 2002 6. Oleś B.: Wykłady z fizyki, Wydawnictwo PK, Kraków 2005 7. Brzezowska J., Gajewski A., Wprowadzenie do elektrodynamiki klasycznej, Wydawnictwo PK, Kraków 2006 8. Wróblewski A., Zakrzewski J. A.: Wstęp do fizyki, tom 1, PWN, Warszawa 1984; tom2, PWN, Warszawa 1989 9. Hennel A., Krzyżanowski W., Szuszkiewicz W., Wódkiewicz K.: Zadania i problemy z fizyki, t1, t2, PWN, Warszawa 1981 10. Dziura W., Stępień t., Otowski W.: Zbiór zadań z fizyki z rozwiązaniami, część I, II, Wydawnictwo PK, Kraków 1996 11. Oleś B., Duraj M.: Ćwiczenia laboratoryjne z fizyki, Wydawnictwo PK, Kraków 2000